

X edycja konkursu „Nasz Patron w poezji i prozie”

Konkurs literacki związany z osobą Kardynała Stefana Wyszyńskiego organizowany jest w naszej szkole od 2001 roku. Początkowo nosił nazwę „Strofy o Patronie” i dotyczył wyłącznie twórczości poetyckiej uczniów. W 2003 r. w jego miejsce został zorganizowany konkurs literacki „Nasz Patron w poezji i prozie” i w tej formie odbywa się do dziś. Jego celem jest rozpowszechnienie wśród uczniów wzoru wielkiego chrześcijanina i Polaka – Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz zachęcenie młodzieży do własnych prób literackich.

W tym roku odbyła się już X edycja konkursu, wzięło w niej udział 64 uczniów, którzy złożyli 20 prac w kategorii „poezja” i 45 prac w kategorii „proza”.

Wyniki konkursu

Kategoria „proza” – list do Patrona „Ja i mój świat- moja wiara, moje rozterki, moje radości...”

I miejsce - Aleksandra Zabłocka

II miejsce – Agata Kolasa

III miejsce – Weronika Kulpa

Wyróżnienie- Gabriela Zys

Kategoria „poezja”

I miejsce - Jakub Gujda

II miejsce – Wojciech Janusz

III miejsce – Kamila Gizewska

Ponadto wyróżniono wiersze: Anny Kosmali, Anny Balawender, Piotra Sebdy i Mateusza Kujawy.

Nagrodzone wiersze

Jakub Gujda „Pytania”

Powiedz mi Księżu Kardynale

Jak to się robi

Żeby w świecie

Pełnym kłamstw krzywdy

I przemocy

Natrętnych reklam

Krzyku tłumu

Nie ulec

Powtarzać z wiarą

Niezachwianą

I nie umierającą nadzieją

„NON POSSUMUS”

Pośród trudności

Upokorzeń

Nie stracić nic

Ze swej godności

Powiedz Niezłomny Prymasie

Jak poprzez własny
Rywałd i Stoczek
Dojść do wielkiego ślubowania
Ciągłe
Pytania
I
Pytania

Wojciech Janusz „**To takie trudne...**”

Nie ma Cię już wśród nas
Zniknąłeś tylko w ciele swym kruchym
Umarłeś na Ziemi, by być dla nas w niebie
I dlatego czujemy Twoją bliskość w sobie.

Dałeś nam przykład jak żyć
I ofiarowałeś co mogłeś: swoje życie, pełnię myśli
Cierpienie i naukę, modlitwę codzienną w ciszy
Pokorę i miłość bliźniego do końca.

Wierzymy, że twoje życie było święte
A twa nauka przepiętna miłością
Pisana prawdą w przebaczeniu, wiarą w Boga i człowieka
Tak trudno Cię w tym naśladować .

Ukochałeś Boga i Polskę – ojczyznę jedyną
By w imię tej miłości swój naród we władanie Maryi oddać
Jesteśmy Ci wdzięczni za to co uczyniłeś
Tak trudna dzisiaj jest wolność.

Dla Ciebie niesiemy dar naszej wiary
Codzienną naukę, wysiłek rąk i radość serc
Bo to wszystko ważniejsze od pieniądza
Choć teraz on naszym światem rządzi...

Chcemy być jak Ty – Skałą i Opoką
W mowie, czynach, w naszej codzienności
Musimy być jak Ty ...
By życie miało sens ...